

МАТЕРІАЛИ Х МІЖНАРОДНОЇ
СТУДЕНТСЬКОЇ НАУКОВОЇ
КОНФЕРЕНЦІЇ

ГЛОБАЛІЗАЦІЯ НАУКОВИХ
ЗНАНЬ: МІЖНАРОДНА
СПІВПРАЦЯ ТА ІНТЕГРАЦІЯ
ГАЛУЗЕЙ НАУК

М. ЛУЦЬК, УКРАЇНА

**27 БЕРЕЗНЯ
2026 РІК**

**МОЛОДІЖНА
НАУКОВА
ЛІГА**

МАТЕРІАЛИ X МІЖНАРОДНОЇ
СТУДЕНТСЬКОЇ НАУКОВОЇ

КОНФЕРЕНЦІ

.....

**ГЛОБАЛІЗАЦІЯ НАУКОВИХ
ЗНАНЬ: МІЖНАРОДНА
СПІВПРАЦЯ ТА ІНТЕГРАЦІЯ
ГАЛУЗЕЙ НАУК**

.....

м. Луцьк, Україна
27 березня 2026 рік

Вінниця, Україна
«UKRLOGOS Group»
2026

ПСИХОЛОГІЧНІ АСПЕКТИ МЕНТАЛЬНОГО ЗДОРОВ'Я ВИМУШЕНИХ ПЕРЕСЕЛЕНЦІВ Шестак Г.Я., Науковий керівник: Біла О.Г.	234
РОЛЬ СОЦІАЛЬНОГО ВИЗНАННЯ У СИСТЕМІ МІЖОСОБИСТІСНИХ СТОСУНКІВ ТА УПРАВЛІННІ ПЛІННІСТЮ КАДРІВ: НОВІТНІ ПІДХОДИ ДО ПІДВИЩЕННЯ ЗАЛУЧЕНОСТІ Годун П.Т., Науковий керівник: Бражко Д.П.	236
СТРЕСОСТІЙКІСТЬ ЯК ПСИХОЛОГІЧНИЙ РЕСУРС ОСОБИСТОСТІ Беляєва В.В., Науковий керівник: Кириленко Г.С.	239
УМОВИ НАВЧАННЯ ЯК ЧИННИК СОЦІАЛЬНОЇ ТРИВОЖНОСТІ СТУДЕНТІВ Мамонова К.Є., Науковий керівник: Знанецька О.М.	242
ФОРМУВАННЯ ПОЗИТИВНОГО СОЦІАЛЬНО-ПСИХОЛОГІЧНОГО КЛІМАТУ ТА ПІДТРИМКА МЕНТАЛЬНОГО ЗДОРОВ'Я ПРАЦІВНИКІВ В ОРГАНІЗАЦІЇ Майдан С.В., Науковий керівник: Синякова В.Б.	244

СЕКЦІЯ 21.

МЕДИЧНІ НАУКИ ТА ГРОМАДСЬКЕ ЗДОРОВ'Я

NEUROENDOCRINE MECHANISMS OF LACTATION AND THE EFFECTIVENESS OF THE LACTATIONAL AMENORRHEA METHOD Panska M., Scientific supervisor: Pecheriaha S.	246
БІОХІМІЧНІ ОСНОВИ СТАРІННЯ КЛІТИН І МОЖЛИВОСТІ ЙОГО УПОВЛІВНЕННЯ Онищенко С.О., Івасик Д.І., Науковий керівник: Качула С.О.	251
ВИКОРИСТАННЯ КОМПОНЕНТІВ КРОВІ ПРИ ЛЕЙКОЗАХ У ДІТЕЙ: СУЧАСНІ ПІДХОДИ ДО ТРАНСФУЗІЙНОЇ ПІДТРИМКИ Найда В.Д., Романов О.В., Науковий керівник: Андрущенко В.В.	254
ДОБРОЯКІСНА ГІПЕРПЛАЗІЯ ПЕРЕДМІХУРОВОЇ ЗАЛОЗИ: СУЧАСНІ МЕТОДИ ЛІКУВАННЯ Вістовська Х.М., Гладка Ю.В., Науковий керівник: Зеляк М.В.	257
ЕНДОМЕТРІОЗ ТА ЙОГО ДОСЛІДЖУВАННІ БІОМАРКЕРИ Рогоза О.Є., Науковий керівник: Абраїмова О.Є.	260
ЕПІДЕМІОЛОГІЯ КОНТАКТНИХ ІНФЕКЦІЙ, ПОВ'ЯЗАНИХ З ТАТУЮВАННЯМ: ФОКУС НА МІКОЗИ ТА СИФІЛІС Найда В.Д., Романов О.В., Науковий керівник: Орловська К.В.	264
ІНСУЛЬТ У МОЛОДОМУ ВІСІ: ПРИЧИНИ ТА ПРОФІЛАКТИКА Кіт Н.О.	267
НУТРИЦЕВТИКИ ЯК ДЖЕРЕЛО БІОЛОГІЧНО АКТИВНИХ РЕЧОВИН У ПРОФІЛАКТИЦІ ЗАХВОРЮВАНЬ Коберник А.Є., Науковий керівник: Глазкова Н.О.	268
ПОРУШЕННЯ ПУРИНОВОГО ОБМІНУ ПРИ ПОДАГРІ: РОЛЬ ХАРЧУВАННЯ У ТЕРАПІЇ Зінов'єва С.О., Науковий керівник: Качула С.О.	270
ПОРУШЕННЯ СНУ ТА ЦИРКАДНИХ РИТМІВ У ОСІБ, ЯКІ ПРОЖИВАЮТЬ В УКРАЇНІ ТА ТИХ, ЯКІ ВИХАЛИ ЗА КОРДОН ПІД ЧАС ВІЙНИ Крикун У.А., Овденко А.Ю., Науковий керівник: Різниченко О.К.	273

Володимир Дмитрович Найда, здобувач вищої освіти медичного факультету
Харківський національний медичний університет, Україна

Романов Олександр Володимирович, здобувач вищої освіти медичного
факультету
Харківський національний медичний університет, Україна

Науковий керівник: Віра Віталіївна Андрущенко, PhD, асистент кафедри
Кафедра педіатрії №2
Харківський національний медичний університет, Україна

ВИКОРИСТАННЯ КОМПОНЕНТІВ КРОВІ ПРИ ЛЕЙКОЗАХ У ДІТЕЙ: СУЧАСНІ ПІДХОДИ ДО ТРАНСФУЗІЙНОЇ ПІДТРИМКИ

Вступ

Лейкози є найпоширенішою онкологічною патологією дитячого віку, і досягнення високих показників виживаності (понад 80% у розвинених країнах) стало можливим завдяки інтенсифікації хіміотерапевтичних протоколів. Однак наслідком такого лікування є тривала та глибока цитопенія, що потребує адекватної замісної терапії компонентами крові. Близько 89% дітей з ГЛЛ отримують трансфузії еритроцитів, а 58% — тромбоцитів уже на етапі індукції ремісії [2]. Нераціональне використання гемокомпонентів може призводити як до неефективності лікування (кровотечі, анемія), так і до ятрогенних ускладнень. Метою даної роботи є узагальнення сучасних даних щодо показань, особливостей застосування та ризиків трансфузійної терапії у дітей з лейкозами.

Еритроцитарна підтримка: пороги, об'єми та віддалені наслідки

Основним показанням до трансфузії еритроцитів є наявність симптомної анемії (блідість, задишка, тахікардія, втомлюваність) або досягнення лабораторного порогу. Консенсусні рекомендації Pediatric Critical Care Transfusion and Anemia Expertise Initiative (TAXI) 2018 року, розроблені міжнародною групою з 38 експертів, встановлюють цільовий рівень гемоглобіну 7–8 г/дл для дітей з онкологічними захворюваннями та тих, хто переносить трансплантацію гемопоетичних стовбурових клітин [1].

Ретроспективне дослідження Gudeloglu та співавт. (2020), що включало 146 дітей з ГЛЛ, показало, що середня кількість еритроцитарної маси, отриманої пацієнтами від моменту діагностики, становила 14 доз (діапазон 3–78). Найвища потреба в еритроцитах спостерігалася при застосуванні протоколу 1b augmented за BFM-схемою ($p < 0,001$) [2]. Це підкреслює залежність трансфузійного навантаження від інтенсивності конкретних блоків хіміотерапії.

Окремою проблемою є накопичення заліза внаслідок багаторазових трансфузій. Дослідження Al-Darwish та співавт. (2013) у 22 дітей з гострим мієлоїдним лейкозом (ГМЛ) продемонструвало, що пацієнти отримували медіану 17,5 трансфузій еритроцитів (діапазон 3–28), що відповідало медіанному навантаженню залізом 129,8 мг/кг. У 77,3% пацієнтів розрахунковий вміст заліза в печінці перевищував 7,0 мг/г сухої ваги — поріг, за якого пацієнтам з

гемоглобінопатіями призначають хелаторну терапію [9]. Це вказує на необхідність моніторингу ферритину та розгляду питання про хелачію заліза у дітей з лейкозами, особливо з огляду на супутню кардіотоксичну дію антрациклінів.

Тромбоцитарна підтримка: порог безпеки, дозування та рефрактерність

Профілактичне застосування тромбоцитів значно знизило частоту летальних крововиливів під час індукції ремісії [6]. Згідно з узагальненими рекомендаціями, дітям з гострим лейкозом з низьким ризиком травматизації профілактичні трансфузії тромбоцитів показані при рівні тромбоцитів $\leq 10\,000/\text{мкл}$ або при наявності кровотечі [4, 8]. Цей поріг підтверджується сучасною практикою: діти з лейкемією та солідними пухлинами можуть досягати досить низьких значень тромбоцитів перед трансфузією, щоб мінімізувати експозицію до донорської крові [3].

Дослідження 2025 року, що проаналізувало 607 педіатричних пацієнтів з онкогематологічними захворюваннями, вивчало ефективність різних доз тромбоцитів. Ефективна відповідь на трансфузію (ERTR) становила 65–82%, причому застосування низької дози ($1,1 \times 10^{11}/\text{м}^2$) для стаціонарних пацієнтів було безпечним та ефективним, забезпечуючи економію ресурсів. Вищий поріг для трансфузії (20 000/мкл) не продемонстрував переваг у зниженні частоти великих кровотеч [3].

Значною проблемою тривалої тромбоцитарної підтримки є алоїмунізація до антигенів HLA, яка може призводити до рефрактерності до трансфузій. Частота HLA-алоїмунізації у дітей з ГЛЛ може сягати 70%, що асоціюється з фебрильними реакціями та швидким руйнуванням тромбоцитів [10]. Сучасним стандартом для профілактики цих ускладнень є використання лейкоредукованих та опромінених компонентів крові [4].

Безпека трансфузій та трансфузійно-асоційована імуномодуляція

Усі трансфузії дітям з лейкозами повинні проводитись під координацією головного центру лікування з урахуванням спеціальних вимог — опромінення (для запобігання трансфузійній хворобі "трансплантат проти господаря") та використання CMV-негативних продуктів у серонегативних реципієнтів [4].

Дискусійним залишається питання трансфузійно-асоційованої імуномодуляції (TRIM) — потенційного впливу трансфузій на протипухлинний імунітет. Дослідження Sultan та співавт. (2011) за участю 136 дітей з ГЛЛ не виявило незалежного несприятливого впливу кількості трансфузій еритроцитів, тромбоцитів чи СЗП під час індукції на безпідйну та загальну виживаність. Автори припускають, що лейкоредукція та опромінення нівелюють потенційні TRIM-ефекти [5].

Висновок

Трансфузійна підтримка є критичним компонентом лікування дітей з лейкозами, що дозволяє проводити інтенсивні протоколи хіміотерапії з прийнятним рівнем безпеки. Дотримання сучасних доказових порогових значень (Hb 7–8 г/дл, тромбоцити $<10\,000/\text{мкл}$) та використання лейкоредукованих і опромінених компонентів дозволяє мінімізувати ризики. Перспективними напрямками є моніторинг віддалених наслідків трансфузійної терапії (перевантаження залізом) та індивідуалізація підходів залежно від інтенсивності протоколів лікування. Потреба

в компонентах крові варіює залежно від етапу терапії, що має враховуватись при плануванні роботи закладів служби крові [2, 4].

Список використаних джерел:

1. Steiner ME, et al. Recommendations on RBC Transfusion Support in Children With Hematologic and Oncologic Diagnoses From the Pediatric Critical Care Transfusion and Anemia Expertise Initiative. *Pediatr Crit Care Med.* 2018;19(9S Suppl 1):S149–S156. <https://doi.org/10.1097/PCC.0000000000001605>
2. Gudeloglu E, Albayrak D. Blood Product Requirement in Childhood Acute Lymphoblastic Leukemia in Relation to Chemotherapy Regimens. *Iran J Pediatr.* 2020. <https://doi.org/10.5812/ijp.98263>
3. Impact of Platelet Transfusion at Different Doses in Oncohematology Pediatric Inpatients and Outpatients: A Retrospective Study. *Pediatr Blood Cancer.* 2025;72(4):e31550. <https://doi.org/10.1002/pbc.31550>
4. National Institute for Health and Care Excellence (NICE). *Blood transfusion. NICE guideline NG24.* 2015 (updated 2024). <https://www.nice.org.uk/guidance/ng24>
5. Sultan I, et al. Transfusion-associated immunomodulation in children with acute lymphoblastic leukemia. *Blood.* 2011. <https://doi.org/10.1182/blood-2010-10-314278>
6. Feusner J. Supportive care for children with cancer. Guidelines of the Childrens Cancer Study Group. The use of platelet transfusions. *Am J Pediatr Hematol Oncol.* 1984;6(3):255–260. <https://pubmed.ncbi.nlm.nih.gov/6393809/>